

منهای فوتبال

علیرضا یوسفی رکورد جهان را شکست
بازگشت ایرانی
نگار رشیدی

در سالن باشکوه مسابقات گاندی‌نگر، جو سنگینی حاکم بود. تیم ملی وزنه‌برداری ایران که تنها با دو نماینده پای به این مسابقات گذاشته بود، نگاه تمام کارشناسان را به خود معطوف کرده بود. گروه ۸ دسته ۱۱۰ کیلوگرم، میزبان قدرتمندترین مردان قاره کهن بود؛ هوای غلیب چون گور میناسیان نامدار از بحرین، هوای گرم و مین و سوونگ یونگ‌هوان از کر جنوبی و امیر عبدالله‌افاز از نیکستان.

وقتی رقابت در حرکت یک‌ضرب آغاز شد، کاملاً مشخص بود که آثار آن مصدومیت لعنتی و دوری دو ساله هنوز بر تکنیک و کوردهای یوسفی سنگینی می‌کند. علیرضا کار خود را با وزنه ۱۷۷ کیلوگرمی با موفقیت آغاز کرد. در حرکت دوم، با غیرت مقتدرانه وزنه ۱۸۴ کیلوگرمی را بالای سر برد. اما در تلاش سوم، وقتی پشت وزنه ۱۸۹ کیلوگرمی ایستاد، پولاد سرد بر او غلبه کرد و وزنه از دستش افتاد. او در این بخش به مدال برنز بسنده کرد. چهره او در پشت صحنه مسابقات، ترکیبی از خستگی، تعصب و ناراضیاتی بود؛ اما گمانی که چشمان نافذ هیچ‌غول را می‌شناختند، می‌دانستند که این آرامش، تنها پیش‌در آمدی بر یک طوفان سهمگین است. او آمده بود تا در بخش دوضرب، زمین‌وزمان را به هم دوخت‌بزند.

و سپس، ساعت موعود فرا رسید؛ زمان حرکت دوضرب، یعنی قلمرو پادشاهی پسر قاقمشهری. جایی که فدراسیون جهانی وزنه‌برداری پس از تغییر کلاس‌های وزنی، حنضاب استاندارد جهان را ۲۶۰ کیلوگرم تعیین کرده بود. سال‌ها بود که دست هیچ وزنه‌برداری در دنیا به آن نمی‌رسید. یوسفی در حرکت اول با مهار مقتدرانه وزنه ۲۴۸ کیلوگرمی، نه‌تنها خط و نشان جدی برای رقیبان کشید، بلکه مدال طلای خود را در این بخش قطعی کرد. اما او به طلاق نبوده؛ او تشنه جاودانگی، تشنه شکستن غرور پولادین وزنه‌زاد هلندنگ‌باز گردانن اعتبار وزنه‌برداری ایران بود.

تصمیم بزرگ و شجاعانه‌ای گرفته شد. درخواست وزنه ۲۶۱ کیلوگرمی می‌یعنی یک کیلوگرم بالاتر از رکورد استاندارد جهان. در حرکت دوم، علیرضا پشت این وزنه غول آسایستاد. نفس‌هادر سینه‌تاشاگران و کادرفنی حبس شده بود. او با تمام وجود وزنه‌را روی سینه کشید، اما در مرحله قیچی و مهار نهایی، زانوی جراحی شده‌اش یاری نکرد. وزنه با صدایی مهیب بر کف تخته سقوط کرد. سالن در سکوتی سنگین و نگران کننده فرو رفت. آیا باز هم مصدومیت مانع او شده بود؟ تنها یک فرصت دیگر باقی مانده بود. حرکت سوم، حرکت مرگ و زندگی، حرکت تبدیل شدن به یک افسانه با فرورفتن در حسرت.

یوسفی برای بار آخر به‌روی تخته آمد. فزادهای خروشان «یا علی» از هوی کادرفنی و ایرانیان حاضر، فضای سالن را پر کرد. نگاه علیرضا به وزنه، نگاهی از جنس انتقام و غیرت بود. این بار، نه فقط قدرت عضلات، بلکه نیروی ایمان، دعای یک ملت و اراده‌ای فراتر از گوشت و پوست بود که وزنه را بالایا می‌کشید. او فزادگی از اعماق جان کشید، وزنه ۲۶۱ کیلوگرمی را با تکانی پویاگر روی سینه برد، آستند، نفس خود را حبس کرد و با یک قیچی بی‌نقص و استثنایی، پولاد ۲۶۱ کیلویی را در میان بهت و حیرت جهانیان بالای سر نگه‌داشت. سه چراغ سفید به‌نشانه موفقیت روشن شدند. فریاد حماسی و بیض‌فروخورده‌هیچ‌غول آسمان گاندی‌نگر را شکافت. او توانسته بود! رکورد دوضرب جهان شکسته شد. بار دیگر نام ایران در صدر سنگین‌وزن دنیا طنین‌انداز گردید.

اما آنچه این قهرمانی باشکوه را از یک رویداد ورزشی صرف به یک حماسه ماندگار و عاطفی در تاریخ تبدیل کرد، اقدامی بود که بلافاصله پس از مهار وزنه اتفاق افتاد. علیرضا یوسفی در برابر دوربین‌های تلویزیونی و در حضور میلیون‌ها بیننده زنده، پیراهن ورزشی خود را کنار زد تا نوشته روی پیراهن زیرپوش نمایان شود؛ «شهادای میناب ۱۶۸». او این رکوردشکنی بی‌ظنیر و مدال طلای بارزش خود را یاد و یادوام نام ۱۶۸ دانش‌آموز شهید مدرسه میناب تقدیم کرد. در آن لحظات پر از احساس، اشک در چشمان بسیاری از علاقه‌مندان به ورزش حلقه زد. قهرمانی که تا چند لحظه پیش باوزنه‌های غول‌آشای جنگید و چهره‌های خشن و مصمم داشت، حالا با قلابی رنوف، چشمانی مرطوب و متواضع، یادآور خون‌های پاک بود که برای این مرز و بوم ریخته شده‌است. این اقدام زاین ثابت کرد که پهلوانی در خون این جوان ریشه دارد و او وزنه‌ها را نه برای شهرت و غرور شخصی، بلکه برای سربلندی ملت و زنده‌نگه داشتن یاد مظلومان بالا برده‌است.

رقابت‌های قهرمانی آسیا ۲۶ ۲۰۲۶ با درخشش فوق‌العاده و نماینده ایران به پایان رسید. پیش از یوسفی، علیرضا نصیری نیز در دسته ۱۱۰ کیلوگرم مباحثه‌ناکلی در یک‌ضرب، طلای دوضرب را مال خود کرده بود تا کاروان کوچک اما تنومند ایران با افتخار به وطن باز گردد. اگر چه یوسفی در گذشته وزنه‌های سنگین‌تری را در دوران جوانی زده بود و لاشا تا لاشا‌زده گر جستانی در دوران او جوش وزنه‌های افسانه‌ای مهار کرده بود، اما این بازگشت باشکوه یوسفی از جهنم مصدومیت و شکستن رکورد رسمی جهان، پیامی روشن و سهمگین برای تمام مدعیان فوق‌سنگین جهان داشت؛ پادشاه واقعی بیدار شده‌است.

با تقویت حرکت یک‌ضرب و تداوم این مسیر هوشمندانه زیر نظر اسطوره‌ای چون بهداد سلیمی و علیرضا یوسفی بدون شک می‌تواند برای سالیان متمادی بر ابریکه قدرت فوق‌سنگین جهان تکیه‌بزند و افتخارات رضا زاده سلیمی را تکرار کند. ایران دواژه صاحب‌رکورد فوق‌سنگین جهان است و این یعنی اصالت وزنه‌برداری به حلقه اصلی خود بازگشته‌است. طوفان بچه‌غول در هند نتازد آغاز باشد که آیا پیش به طلای المپیک و جاودانگی ایتمی ختم خواهد شد.

صاحب‌امتیاز؛ موسسه اطلاع‌رسانی و خبرگزاری ایلنا

مدیر مسئول؛ مسعود حیدری

زیر نظر شورای سردبیری

مدیر بازرگانی و روابط عمومی؛ مرتضی بلوکی

پرواز از باند قلعه‌نویی با فرمول شگفت‌انگیز

لیست امیر

آر یا طاری

اردیبهشت‌ماه همیشه برای فوتبال ایران آبستن حوادث و تصمیمات بزرگ بوده است، اما اردیبهشت ۱۴۰۵، رنگ و بوی دیگری دارد. بوی چمن‌های خیس و تازه کوتاه‌شده، بوی استرس‌های نفس‌گیر در راهروهای هتل تیم ملی و حالا بوی قطعی شدن لیست مسافراتی که قرار است در بزرگ‌ترین فستیوال فوتبال جهان در سال ۲۰۲۶، نماینده ۹۰ میلیون ایرانی باشند. امیر قلعه‌نویی پس از یک مارتن نفس‌گیر ۲۳ روزه در اردوی داخلی، سرانجام قلم روی کاغذ برد و نام ۳۰ نفر را برای حضور در اردوی نهایی ترکیه و سپس سفر به قلب آمریکا لیست کرد. لیستی که در آن، زلزله‌ای خاموش اما ویرانگر برای برخی ستاره‌ها و طلوعی درخشان برای چند نام غیرمنتظره رقم خورده است. آنچه پیش‌روی ماست، صرفاً یک سیاهه از نام‌ها نیست؛ این لیست، مانیفست تاکتیکی و فلسفی امیر قلعه‌نویی برای نبرد با غول‌های جهان است. ترکیبی غریب از تجربه و جوانی، لژیونرهای آبدیده و ستاره‌های تشنه لیگ برتر. در ادامه، این لیست ۳۰نفره را با نگاهی داستانی و موشکافانه، از زاویه دید آمار، شگفتی‌ها و تاریخ کالبدشکافی می‌کنیم.

شاید بزرگ‌ترین تیتز این فهرست، تقابل اعداد ۸ و ۲۲ باشد. در سال‌هایی که عادت کرده بودیم لیست تیم ملی ایران در دست در اختیار بازیکنان شاعل در اروپا و حاشیه خلیج فارس باشد، ژنرال فوتبال ایران دست به یک جراحی بزرگ زده است. تنها هشت لژیونر توانسته‌اند جواز حضور در این لیست ۳۰نفره را کسب کنند و در مقابل، ۲۲ بازیکن از دل مسابقات لیگ برتر ایران بیرون کشیده شده‌اند. این تصمیم پیامی روشن برای تمام بازیکنان داخلی دارد، هوای تیم ملی روی باشنه لیگ می‌چرخد. قلعه‌نویی پس از ارزیابی دقیق شاگردانش در سه مسابقه درون تیمی سخت و نفس‌گیر در کمپ تیم‌های ملی، به این نتیجه رسید که انگیزه و آمادگی بدنی بازیکنان داخلی، در بسیاری از پست‌ها بر نام و نشان لژیونر‌ها می‌چرید.

وقتی لیست روی خورجی خبرگزاری‌ها قرار گرفت، چشم‌ها پیش از آنکه به دنبال نام‌های حاضر باشند، به دنبال یک غایب بزرگ می‌گشتند؛ سردار آزمون. مهاجم نام‌آشنای ایرانی شش‌ساله الاوهی، بازیکنی که سال‌ها خط حمله ایران با نام او طرّامی گره خورده بود، بزرگ‌ترین غایب این فهرست است. خط خوردن س‌راد که در ماه‌های اخیر حواشی غیرفوتبالی خاصی داشته، نشان

خط خوردن سردار که در ماه‌های اخیر حواشی غیر فوتبالی خاصی داشته، نشان می‌دهد وساطت‌ها برای بازگشت او به تیم ملی بی‌نتیجه مانده و در نهایت قلعه‌نویی قید یکی از کلیدی‌ترین بازیکنانش را به خاطر مسایلی بیرون از زمین فوتبال از دست داده است

اتفاق روز

بوز‌های ایرانی در انتظار چراغ سبز ستاره کامرونی

رویای بازی بزرگ

نازنین دشتی

جام جهانی ۲۰۲۶ با قدم‌هایی استوار و بی‌رحم نزدیک می‌شود و ضرباهنگ قلب میلیون‌ها هوادار فوتبال در ایران، با هر خیزر از اردوی تیم ملی تندتر می‌تپد. رسیدن به بزرگ‌ترین فستیوال فوتبالی جهان تنها به ساق‌های توانمند بازیکنان در زمین چمن بستگی ندارد؛ بلکه بخش عمده‌ای از این موفقیت در راهروهای فدراسیون‌ها، پای میز مذاکرات و در قالب دیپلماسی ورزشی رقم می‌خورد. در روز‌هایی که کادرفنی تیم ملی ایران به رهبری امیر قلعه‌نویی به دنبال ترانشیدن تیمی بی‌نقص و آماده برای حضور در آوردگاه جهانی است، اخبار داغ و پرالتهابی از تقویم بازی‌های تدارکاتی به گوش می‌رسد؛ اخباری که در مرکز آن، نام یک اسطوره نام‌آشنای جهانی یعنی «ساموئل اوتو» و تیم ملی زادگاهش، کامرون، می‌درخشد.

تیم ملی ایران فاز نخست از پروژه جدید آماده‌سازی خود را در قالب چهار دوره مهمینی کمپ متوالی پشت سر گذاشت. روز‌هایی که اگر چه برای هماهنگی اولیه بازیکنان ضروری به نظر می‌رسید، اما خلأ یک نبرد واقعی در آن به‌شدت احساس می‌شد. در این مدت، تمرین‌های خبی از تنه‌به‌تنه شدن با رقبای بین‌المللی و بازی‌های تدارکاتی رسمی نبود و ملی‌پوشان مجبور شدند در قالب سه بازی درون‌تیمی، برابر یکدیگر صفا آرای کنند. این نبردهای درون‌خانوادگی، هرچند از نظر تاکتیکی برای کادرفنی مفید بود، اما نمی‌توانست عیار واقعی بوز‌های ایرانی را برای نبردهای سنگین جام جهانی محک‌بزند. حالا اما ورق برگشته‌است. سوت آغاز جدید اردوی آماده‌سازی تیم ملی از روز دوشنبه در هوای مطبوع آنتالیای ترکیه به صدا در می‌آید. مسئولان فدراسیون فوتبال ایران در تلاش‌اند تا این اردوی برون‌مرزی را با گنجینه‌ی دو تا سه ساله‌ی تدارکاتی باکیفیت، به یک نقطه عطف در مسیر آماده‌سازی تبدیل کنند.

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷
نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، نرسیده به روانپهر، پلاک ۱۳۲
نشانی سایت: toseirani.ir
تلفن تحریریه: ۰۲۱)۶۶۹۵۶۶۰۰
ایمیل: tosee_irani@toseirani@gmail.com

شماره ۲۱۸۲ / دوشنبه ۲۸ اردیبهشت ۱۴۰۵ / ۱۷ دل‌الحجه ۱۴۴۷ / می ۲۰۲۶

بازی در تیم‌های مختلف اروپایی است، دوباره پیراهن زرد سپاهان را بر تن دارد و با ۱۴۱ بازی ملی، در آستانه شکستن رکورد حضور در تاریخ فوتبال ایران است. احسان، نماد ثبات و جنگندگی در فوتبال ماست.

داستان علیرضا جهانبخش حتی سینمایی‌تر است. او در جام جهانی ۲۰۱۴، پدیده ۲۰ساله فوتبال ایران بود که با درخشش در تایمخن هلند، شماره ۹ تیم ملی را مال خود کرده بود. ای‌جی در این سال هاسمیر پرفراز و نشیبی را طی کرده؛ طعم شیرین آقای گلی در اردیویمسه با پیراهن الکمار را چشید، با انتقالی گران‌قیمت راهی لیگ برتر انگلیس و باشگاه برایتون شد، روز‌های سختی را تجربه کرد، به هلند برگشت و با فاینورد قهرمان شد و در حالی در ۳۲سالگی، با پیراهن شماره هفت تیم ملی، به عنوان بازیکن تیم دندسر در لیگ بلژیک به اردو دعوت شده‌است.

حاج‌صفی و جهانبخش در آستانه خلق رکوردی افسانه‌ای هستند؛ حضور در چهار دوره جام جهانی (۲۰۱۴، ۲۰۱۸، ۲۰۲۲، ۲۰۲۶). افتخاری که تاکنون نصیب هیچ فوتبالیست ایرانی نشده‌است و آنها می‌توانند نام خود را برای همیشه در تالار مشاهیر فوتبال ایران جاودانه کنند؛ جایی بالاتر از نام‌هایی چون مسعود جرجانی و کریم انصاری‌فرد که در سه جام جهانی حضور داشتند.

کار هنوز تمام نشده‌است. این لیست ۳۰نفره، روز دوشنبه عازم ترکیه خواهد شد تا آخرین تمرینات آماده‌سازی را پیش از پرواز به آمریکا انجام دهد. لژیونرها نیز در همین اردو به جمع ملی‌پوشان اضافه خواهند شد. اما طبق قوانین، تیم ملی باید با ۲۶ بازیکن راهی جام جهانی شود. این یعنی در پایان اردوی ترکیه، امیر قلعه‌نویی باید روی نام چهار نفر خط قرمز بکشد. آیا جوانانی مثل خلیفه، ایسری یا محمودی قربانی تجربه بزرگ‌تر‌ها خواهند شد؟ آیا مصدومیت‌های دموقوع گریبان تیمی را خواهد گرفت؟ یا شاهد صعود پربزای‌های بزرگ‌تری در لیست نهایی مسافران آمریکا خواهیم بود؟ هر چه که هست، تیم ملی ایران با ترکیبی از باتجربه‌های جوانجو و جوانان باانگیزه، با تفکراتی تهاجمی و امید‌هایی به وسعت یک ملت، آماده می‌شود تا در جام جهانی ۲۰۲۶، شگفتی‌ساز شود.

قایدی، ترابی، یوسفی و محمودی) نشان‌دهنده پلن‌های متنوع هجومی کادرفنی برای استفاده از کنار‌های زمین است. در نوک خط حمله نیز مهدی طارمی به عنوان لیدر بلامنازح حضور دارد

و امیرحسین حسین‌زاده، دنیس درگاهی، علی علیپور و کسری طاهری جوان، برای قرار گرفتن در کنار با پشت سر او رقابت خواهند کرد.

نگاهی به پراکندگی باشگاهی بازیکنان دعوت‌شده، نشان از یک تغییر موازنه قدرت در لیگ برتر دارد. پرسپولیس با پنج نماینده همچنان در صدر است، اما تراکتور و سپاهان هر کدام با چهار بازیکن، نفس به نفس سرخ‌پوشان حرکت می‌کنند. استقلال، دیگر غول پایتخت، تنها سه سهمیه دارد. حضور نمایندگان ای فولاد

خوزستان (دو بازیکن) و تیم‌های آلومینیوم‌آراک، ملوان، چادرملو و پیکان (هر کدام یک بازیکن)، نشان می‌دهد که کادرفنی تیم ملی در زمین خود را روی تمام ورزشگاه‌های ایران چرخانده و هیچ استعدادی را در هیچ گوشه‌ای از کشور نادیده نگرفته‌است.

اما این لیست، تنها راینترگرتکرات قلعه‌نویی نیست؛ بلکه آیینه‌ای تمام‌آاز تاریخ یک دهه اخیر فوتبال ایران است. با وجود تغییرات گسترده و دعوت از جوانانی چون خلیفه، ایری و طاهری، س‌ایه کار لوس کی‌روش همچنان بر سر تیم ملی سنگینی می‌کند. شباهت ۶۵درصدی لیست فعلی به نقرات اعزامی به جام جهانی ۲۰۲۲ قطر، یک حقیقت آساری غیر قابل انکار است. ۱۴ بازیکن از آن لیست ۲۵نفره کی‌روش (بیرانوند، حاج‌صفی، خلیل‌زاده، محمدی، عزت‌اللهی، جهانبخش، طارمی، نیازمند،

حاج‌صفی و جهانبخش در آستانه خلق رکوردی در جام جهانی. افتخاری که تاکنون نصیب هیچ فوتبالیست ایرانی نشده‌است و آنها می‌توانند نام خود را برای همیشه در تالار مشاهیر فوتبال ایران جاودانه کنند

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷

نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، نرسیده به روانپهر، پلاک ۱۳۲

نشانی سایت: toseirani.ir

ایمیل: toseirani@gmail.com

در سال‌هایی که عادت کرده بودیم

لیست تیم ملی ایران در دست در

اختیار بازیکنان شاعل در اروپا و

حاشیه خلیج فارس باشد، ژنرال

فوتبال ایران دست به یک جراحی

بزرگ زده‌است. تنها هشت لژیونر

توانسته‌اند جواز حضور در این لیست

۳۰نفره را کسب کنند و در مقابل، ۲۲

بازیکن از دل مسابقات لیگ برتر ایران

بیرون کشیده شده‌اند

کنعان‌زادگان، قدوس، چشمی، ترابی، رضاییان و حسین(ی) حالا در آستانه تجربه یک جام جهانی دیگر با تفکراتی کاملاً متفاوت هستند.

اگر کمی بیشتر در تونل زمان به عقب برگردیم، به جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه می‌رسیم. ۱۰ بازیکن از لیست فعلی، بازمانده‌گان آن نبردهای حماسی در برابر مراکش، اسپانیا و پرتغال هستند. این تداوم، هم می‌تواند نقطه قوت (تجربه بالای بین‌المللی) و هم پاشنه آشیل (بالارفتن میانگین سنی و فرسودگی ذهنی) تیم ملی در آمریکا باشد. البته نباید فراموش کرد که ۱۱ مسافر قطر (از جمله بحر می، پورعلی گنجی، انصاری‌فرد، امیری، قلی‌زاده، کریمی، حبیبی، آزمون، نوراللهی، عبدالزاده و جلالی) بنا به دلایل مختلف از جمله مسائل فنی، مصدومیت یا بازنشستگی، در این لیست حضور ندارند.

اما شاید جذاب‌ترین و رمانتیک‌ترین قصه این لیست ۳۰نفره، داستان دو کاپیتان باشد؛ داستانی که از سواحل برزیل در سال ۲۰۱۴ آغاز شد و حالا قرار است در استادیوم‌های مدرن آمریکا به ایستگاه چهارم خود برسد. ۱۲ سال پیش، زمانی که کار لوس کی‌روش تیمش را برای رویارویی با مسی و بارانش در برزیل آماده می‌کرد، احسان حاج‌صفی یک جوان ۲۴ساله و پرفنس بود که برای سپاهان می‌دوید. او با ۲بازی ملی با به آن تورنمنت گذاشت. حالا، پس از گذشت بیش از یک دهه، او در ۳۶سالگی، با بازویند کاپیتانی و کوله‌باری از تجربه که حاصل

طبق بر نامه‌ری‌های انجام‌شده، تیم ملی گامبیا یکی از حریفان قطعی شاگردان

قلعه‌نویی در اردوی ترکیه خواهد بود و این دو تیم قرار است در تاریخ هشتم خردادماه در آنتالیا به مصاف هم بروند. با این وجود، برگزاری دیدار‌های تدارکاتی در خاک ترکیه همواره به چالش‌هایی همچون تیم‌های پیچیده‌ای همراه است.

این گر‌ه‌های مدیریتی تا جایی پیش رفته که حتی زمزمه‌هایی مبنی بر احتمال انجام بازی دوستانه با تیم‌های باشگاهی به عنوان نقشه دوم (Plan B) به گوش می‌رسد. هر چند رایزنی‌های برای یافتن حریفان ملی و باکیفیت ادامه دارد، اما تا این لحظه توافق بزرگی که تقویم خالی تیم ملی را پسر کند، حاصل نشده‌است.

در سوی دیگر میدان دیپلماسی ورزشی، خبرهای جالبی از آن سوی اقیانوس‌ها مخابره می‌شود. مسئولان فدراسیون فوتبال ایران در یک اقدام چراغ‌خاموش موفق، با بهمت‌تایان پور تویرکویی خود به توافق نهایی دست یافته‌اند. قرار است پیش از آغاز رسمی رقابت‌های جام جهانی ۲۰۲۶، دو تیم در خاک ایالات متحده آمریکا و در فضایی کاملاً باز و نه پشت در‌های بسته به مصاف هم بروند. این بازی بی‌سر و صدا، فرصتی طلایی برای کادرفنی است تا بدون دغدغه لورفتن تاکتیک‌ها، آخرین پازل‌های تیمی را در کنار هم بچینند.

اما دغدغه اصلی و استراتژیک امیر قلعه‌نویی فراتر از پورتوریکو است. ذهن کادرفنی درگیر نام یک رقیب سرسخت است؛ مصر. برای ایستادگی در برابر قدرت بلامنازح شمال آفریقا و عرب‌ها ایران ستاره‌های مصری، تیم ملی ایران نیاز حیاتی به شبیه‌سازی این نبرد دارد، چه چیزی بهتر از رویارویی با یکی از غول‌های فوتبال قاره سیاه؟ پیگیری‌ها و رایزنی‌های فدراسیون برای یافتن یک حریف آفریقایی سطح بالا، با واردنوی مثبت پیش‌رفته و حالا تمام‌نگاه‌ها به سمت غرب آفریقا و شیر‌های رام‌نشدنی دوخته شده‌است؛ تیم ملی کامرون.

کامرون، تیمی که همواره نامش با قدرت بدنی، سرعت خیره‌کننده و فوتبال تهاجمی

